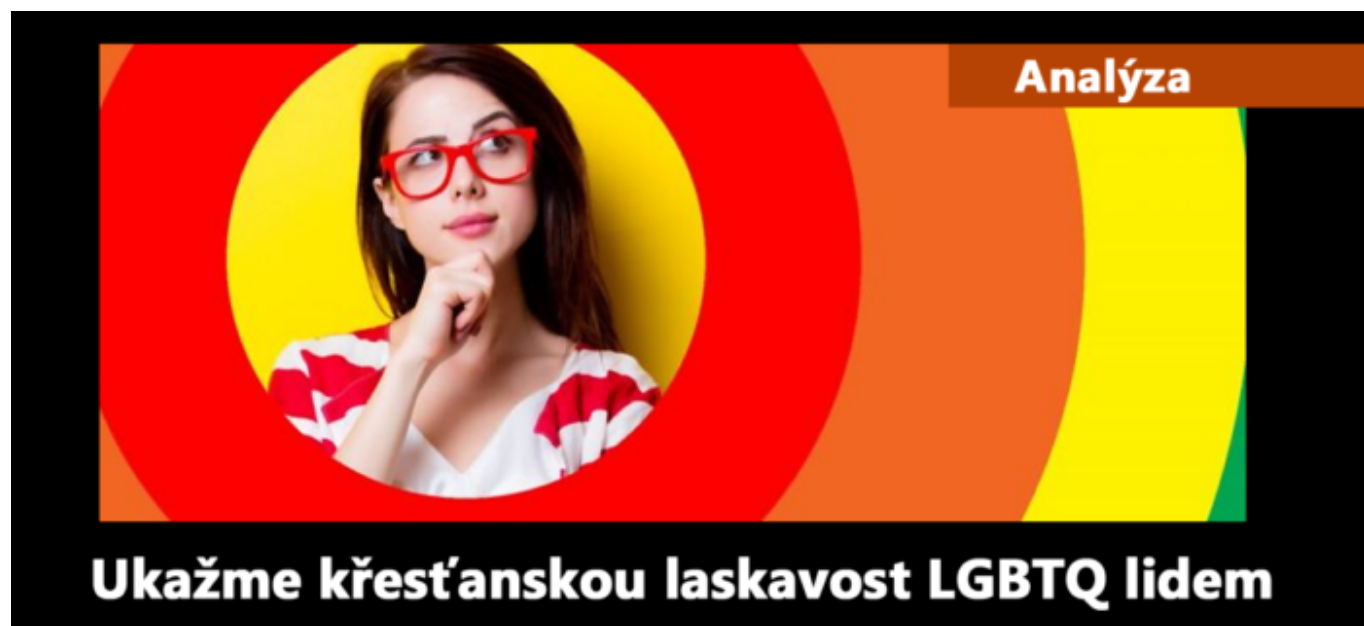

Analýza: 63. Ukažme křesťanskou laskavost LGBTQ lidem

Analýza

Ukažme křesťanskou laskavost LGBTQ lidem a jejich obhájcům

Před několika lety, když jsem byl profesorem na baptistické univerzitě, mi jeden student řekl, že povzbudil jednoho gay křesťanského přítele, aby si se mnou promluvil. Ujistil ho, že jsem soucitný, chápavý a neodsuzující.

Netrvalo dlouho a ten mladý muž se zastavil u mě v kanceláři na návštěvu.

Někdo z jeho venkovské komunity ho prozradil jeho otci, který je samoživitelem a který byl synovou

sexuální identitou natolik rozrušen, že ho vyhodil z domu a řekl mu, že už nebude platit nic na jeho vysokoškolské vzdělání. Zoufalý, znechucený dvacetiletý mladík nevěděl, co dál, kromě toho, že zanechal školy a hledal si práci a bydlení.

„Jak jsme spolu mluvili, bylo jasné, že nikdy neslyšel nic jiného než odsouzení ohledně homosexuality odkazatelů, sborů nebo křesťanů, které znal.“

Když jsme spolu mluvili, bylo jasné, že od kazatelů, sborů nebo křesťanů, které znal, nikdy neslyšel nic jiného než odsouzení týkající se homosexuality.

Navrhl jsem mu tedy seznam knih, které by mohl číst a které jsou napsány křesťanskými etiky, teology a kazateli, kteří neodsuzují gaye, nemluví o gayích jako o volbě nebo neútočí na „gay životní styl“ a „gay agendu“.

Spíše k tématu sexuality přistupují s nadhledem a vstřícností. Zabývají se známými napomenutími proti vztahům osob stejného pohlaví s výklady a velkorysostí ducha, o které tento mladý muž nikdy neslyšel. Dále zdůrazňují biblické pasáže, které hovoří o hojné milosti a lásce ke všem Božím dětem.

Tento zraněný jedinec mi poděkoval a odešel z mé kanceláře a už jsem ho nikdy neviděl. Ale o pár dní později jsem byl předvolán univerzitním administrátorem, abych podal zprávu o mém setkání s tímto gay studentem.

Když jsem vyprávěl, co jsem udělal – že jsem si poslechl jeho příběh a navrhl nějaký užitečný materiál ke čtení – zdálo se, že jsem se očistil. Správce mi však vysvětlil: „Kdybyste mu řekl, že homosexualita je v pořádku, měli bychom problém.“

Zlověstným důsledkem bylo, že dostanu důtku a možná i ztratím práci, navzdory tomu, že jsem řádným profesorem.

Proč nemůžeme být laskaví?

Proč někteří křesťané nemohou být laskaví k LGBTQ osobám a jejich obhájčům?

Tato zkušenost, ke které došlo před mnoha lety, ilustruje dlouhou a ostudnou historii křesťanského odmítání vztahů mezi osobami stejného pohlaví. Tyto útoky na LGBTQ osoby – mnozí z útočníků jsou sami oddaní křesťané – se projevují mnoha způsoby.

Dochází k veřejným obviňováním, osočování, dezinterpretaci nebo selektivnímu čtení Písma, neúčinné a dokonce kruté konverzní terapii mládeže, diskriminační politice ve sborech a církevních školách a univerzitách, označování LGBTQ osob bez jejich souhlasu a popření toho, kým tyto osoby skutečně jsou, jakožto milovaná Boží stvoření.

Záznam SBC

Southern Baptist Convention má dlouhou historii odsuzování LGBTQ. Podle *Human Rights Campaign* (největší americká skupina obhajující LGBTQ) jižní baptisté svými oficiálními prohlášeními a činy diskriminují lesby, gaye, bisexuály, transgender a queer nebo vyslyšají své sousedy již více než čtvrt století. Mezi významné [milníky](#) patří:

- V „Rezoluci o křesťanské reakci na homosexualitu“ z roku 1996 SBC prohlásila, že „i touha zapojit se do homosexuálního vztahu je vždy hříšná, nečistá, ponižující, hanebná, nepřirozená, neslušná a zvrácená“.
- *Baptistická víra a poselství z roku 2000* přirovnává „homosexualitu“ k cizoložství a pornografii a prohlašuje: „V Kristově duchu by se křesťané měli postavit... všem formám sexuální nemravnosti, včetně cizoložství, homosexuality a pornografie.“
- Na výročním zasedání SBC v roce 2012 úmluva schválila rezoluci, která potvrdila, že „genderová identita je určována biologickým pohlavím a nikoli vlastním vnímáním sebe sama – vnímáním, které je často ovlivněno padlou lidskou přirozeností způsobem, který je v rozporu s Božím záměrem“.
- V roce 2017 se nejvyšší představitelé SBC připojili k dalším evangelikálním vůdcům v prohlášení odsuzujícím LGBTQ lidi a jejich identitu jako „v rozporu s Božími svatými záměry ve stvoření a vykoupení“.

„Tato prohlášení odrážejí hroznou teologii.“

Tyto výroky odrážejí hroznou teologii. Tvrdí, že i pokušení lidí k lásce ke stejnému pohlaví jsou vždy hříšné, nečisté, nepřirozené a zvrácené; že rostoucí povědomí mladého člověka o tom, že je gay, lze morálně přirovnat k ohromně odporné celosvětové metle pornografie v hodnotě mnoha miliard dolarů; že jedinci, kteří se snaží uvést svou biologickou identitu do rovnováhy se svou mentální, emocionální a duchovní povahou, dělají něco, co je „padlé“ a „v rozporu s Božím plánem“; a že LGBTQ osoby a jejich deklarované identity zpochybňují Boží stvořitelské nebo vykupitelské dílo v jejich životech.

Před zasedáním SBC v St. Louis v roce 2016 jmenoval prezident Ronnie Floyd 10 členů Výboru pro rezoluce, kteří byli pověřeni přinášením důležitých prohlášení a potvrzení na kongresovou plochu. Floydova volba byla odhalující, protože téměř polovina nominovaných byli lidé veřejně kritičtí vůči LGBTQ komunitě. Mezi tyto členy výboru patřili Matthew Staver, ředitel *Liberty Council*, dlouho známý jako otevřeně anti-LGBTQ, a právník Shannon Royce, COO vůči LGBTQ nenávistné skupiny *Family Research Council*.

Spolu s těmito dvěma mocnými muži byl Mark Harris, kazatel ze Severní Karolíny, jehož neúspěšná kampaň za celostátní úřad byla založena na taktice strašení, která se týkala manželství osob stejného pohlaví, civilních svazků, transgender osob a školních toalet.

Dalším členem byl Kelvin Cochran, strategický důstojník baptistického sboru v Atlantě, který sám vydal knihu srovnávající homosexualitu s bestialitou a pedofilií.

Ex-officio člen výboru Floyd vydal v roce 2004 svou vlastní knihu *The Gay Agenda: It's Dividing the Family, the Church, and a Nation*, ve které [tvrdil](#), že pokud zůstane bez kontroly, „gay agenda“ „zničí rodinu, jak víme“.

Je těžké si představit, že by návrhy „vyváženého a spravedlivého“ řešení mohly pocházet z takto vybrané skupiny.

V roce 2021 rozzlobení vedoucí jižních baptistů zaútočili na jednoho ze svých, Jamese Merritta – bývalého prezidenta SBC, kazatele sboru v Cross Pointe Church v Duluth v Georgii a zastupujícího

profesora na *Southeastern Baptist Theological Seminary*.

Merrittův „hřích“ spočíval v tom, že miloval a veřejně podporoval svého syna gaye, Jonathana, absolventa semináře, spisovatele a populárního řečníka.

Otec Merritt měl odvahu tweetovat doporučení kázání svého syna z Marka 13, o kterém řekl: „Bylo to skvělé a zároveň věrné evangeliu a příchodu Ježíše.“

Odpor byl rychlý a virulentní. Jeden křesťanský „bratr“ mu tweetoval: „Vůbec neprojevuješ lásku svému synovi tím, že podporuješ jeho vzpouru proti Kristu. ... Musíte oba činit pokání, než bude příliš pozdě.“

The Conservative Baptist Network byla ještě šířavější a napsala: „Představit jižním baptistům muže žijícího v nekajícím hříchu jako někoho, komu by měli naslouchat v kázání, které je ‚věrné evangeliu‘, jak starší Merritt tweetoval, je naprosto nelogické a prokazatelně nebezpečné. Pro toho, kdo je zaměstnán v jižním baptistickém semináři a dostává desátky z *Kooperativního programu* na propagaci nekajícího hříšníka – bez ohledu na to, čím je syn – je důvěryhodný zdroj kázání zradou důvěřivých jižních baptistů.“

Nebezpečná nepoctivost

Proč někteří křesťané nemohou být laskaví k LGBTQ osobám a jejich obhájčům?

Důvody se týkají nebezpečné nepoctivosti.

Bruce Bawer

Bruce Bawer, novinář, přední americký kulturní kritik a praktikující křesťan – který je shodou okolností gay – o tomto fenoménu píše v knize *Místo u stolu: The Gay Individual in American Society*, knize popisované jako „jedno z nejrozumnějších hodnocení hnutí za práva gayů, které kdy bylo napsáno, a také jeden z nejvýmluvnějších argumentů pro přijetí gayů, jaký kdy byl napsán.“

Bawer píše: „*Neupřímnost vůči homosexualitě plodí pouze nevědomost – a v důsledku této nevědomosti se nenávist rozsévá tam, kde by mohla být láska, nedůvěra tam, kde by mohlo být*

porozumění, nepřátelství a násilí tam, kde by mohla být harmonie a mír.

Je to skutečně nepoctivost – jak ze strany profesionálních fanatiků, kteří záměrně zkreslují homosexualitu, tak ze strany většiny gayů, kteří se cítí nuceni kvůli všudypřítomným předsudkům skrývat svou homosexualitu a jsou bezmocní se těmito falešným představám postavit -, které udržují většinu Američanů zmatených a špatně informovaných o základních pravdách o homosexualitě a životě gayů.“

Pět příkladů nepoctivosti

V čem jsou někteří křesťané nečestní a nelaskaví ke svým LGBTQ sousedům?

Za první, jsou nečestní ohledně toho, kdo tito lidé jsou. Heterosexuální návštěvníci kostela často věří lžím, stereotypům, nesprávným výkladům, varováním vyvolávajícím strach a svým vnitřním reakcím, místo aby poslouchali své myšlenky nebo dojmy ze srdce. Zařadili všechny LGBTQ osoby do stejné široké kategorie, možná ztotožněné s nejokázalejší, sexem nejposedlejší a nejužší, ale vysoce viditelnou částí populace.

To je nečestné, protože existují gayové, kteří žijí skromně a produktivně se účastní všech oblastí lidského života. Dva prominentní a působivé příklady jsou americký ministr dopravy Pete Buttigieg a jeho manžel Chasten, ale existují miliony dalších, kteří jsou méně slavní.

„Existuje pouze jeden způsob, jakým jsou si všechny LGBTQ osoby podobné a musí být zařazeny do stejné kategorie.“

Existuje pouze jeden způsob, jakým jsou si všechny LGBTQ osoby podobné a musí být zařazeny do stejné kategorie: Všechny jsou Božím stvořením a milované děti nebeských rodičů.

Za druhé, jsou nečestní ohledně gay agendy. Místo aby někteří křesťané pochopili, že LGBTQ osoby se organizují a zasazují se o základní lidská práva, o rovnost příležitostí a uznání jako američtí spoluobčané, obávají se, že jde o „agendu“, která je nekalá – že lesby, gayové nebo queer osoby chtějí svádět heterosexuály nebo lovit mladé lidi, že bisexuální osoby chtějí učit ostatní radostem „kulhání na obě strany“ a že transgenderové nebo pochybující osoby chtějí, aby jim bylo umožněno používat toalety nebo hrát ve sportovních týmech, které jim poskytují výhody nebo slouží jejich chlípým zájmům.

Jsou to nečestné domněnky, podobné víře, že *Black Lives Matter* je o tom, že černoši dominují bílým, nebo že *Hnutí MeToo* je o ženách, které ovládají nebo oslabují muže.

Za třetí, jsou nečestní ohledně toho, jaké to je být tak společensky izolovaný. Bawer představuje fantastický scénář, který stojí za to zopakovat. Navrhuje:

Představte si, že jste heterosexuální muž a pracujete v kanceláři, kde jsou všichni ostatní gayové. Všichni mají na stolech fotky svých milenců, ale vy si nemůžete dovolit vystavit fotku své ženy. Jejich milenci se na konci dne zastaví, políbí je a odvezou domů, ale vy nemůžete nechat svou ženu přijít do kanceláře, protože by to mohlo vyvolat nepohodlí a nevoli, ne-li ohrozit vaši práci.

Vaši spolupracovníci si otevřeně povídají se svými milenci po telefonu, oslovují je „miláčku“ a říkají: „Miluji tě!“, než zavěsí; když telefonujete své ženě, nasadíte přívětivý, ale ne důvěrný tón, jako by to

byla jen příležitostná kamarádka.

Občas váš zaměstnavatel pořádá večírek, na který jsou pozvány všechny milenky zaměstnanců, ale vaše manželka pozvána není a zůstává doma. Na večíрку si vaši spolupracovníci a jejich milenky povídají o svém domácím životě a vy tiše posloucháte a snažíte se usmívat, když vám některá z nich kongeniálně vypráví: „Hele, jednou ti budeme muset najít přítele!“

A tak se najednou rozloučíte. Ani je totiž nenapadne, že bys mohl mít doma ženu – předpokládají, že jsi gay, stejně jako oni. Koneckonců, mají tě rádi, vycházíte spolu; samozřejmě si myslí, že jsi gay.

Bawer odsuzuje tento druh osobní nečestnosti ohledně pocitů ostatních, kteří jsou jiní, a uzavírá: „Zkuste si představit, jak byste se cítili v této pozici, a možná začnete chápat, čím prochází většina gayů.“

*Za čtvrté, což je mnohem škodlivější, někteří křesťané jsou nečestní ohledně své vlastní neochoty uznat neuvěřitelnou škodu odsuzování. Richard Cleaver, gay křesťanský spisovatel a aktivista, pojednává o této realitě ve své knize *Know my Name: A Gay Liberation Theology*. Poukazuje na to, že i když došlo k mnoha pokrokům v boji za práva LGBTQ, dvěma významnými způsoby je škoda způsobená těmto jedincům stále tragickou realitou.*

První z těchto hrozných škod je, že mnoho mladých homosexuálů je vyhnáno z místního sboru, který je soudí. Když se v kázáních objevují zmínky o zlu náklonnosti k osobám stejného pohlaví, křesťanští učitelé, kteří odsuzují homosexualitu na setkáních mládeže nebo ve třídách nedělní školy, a distribuované tištěné materiály, které poskytují teenagerům zaujaté a neinformované nebo zjednodušující vysvětlení lidské sexuality, výsledkem je, že se potvrzení nebo pochybující a případně bojující mladí lidé rozhodnou opustit sbor.

To byla zkušenost někoho, jehož příběh jsem slyšel – důvěřivého, ale možná naivního křesťanského mladého člověka, který „přišel“ na biblickou hodinu na střední škole, jen aby mu tři „přatelé“ rychle odpověděli: „Půjdeš do pekla!“

Tito mladí teenageri zcela jistě napodobovali to, co slyšeli od svých rodičů nebo jiných dospělých křesťanů.

Mama's Boy je autobiografický dokument HBO, který napsal Dustin Lance Black, gay křesťanský scenárista. Tento dokument, založený na Blackových stejnojmenných memoárech, vypráví příběh o jeho výchově v konzervativním mormonském domě. Jako mladý člověk se velmi angažoval v církvi se svou rodinou. V tomto prostředí – jako člověk, který objevoval svou sexualitu – měl pocit, že „bude poslán do věčné nicoty“.

Black popisoval svůj zmatek z toho, co slyšel z církve, a přesto to prožíval jako oddaný křesťanský teenager, který teprve začal přijímat svou sexualitu, a uvažoval: „Tato láska, ten pocit, který se nezdá, že by někoho bolel, to bude můj konečný zánik?“

Potom pojmenoval nejvyšší nelaskavost: „Učili mě o Bohu, který řekl nahlas a jasně: ‚Tvoje srdce nemá žádnou cenu, tvá láska nemá žádnou cenu.‘“

Dustin Lance Black

V rozhovoru pro *Today Show* o svém dokumentu Black zavzpomínal na zásadní okamžik, kdy jeho máma, se kterou měl jako jediný rodič v životě blízký vztah, skutečně přijala to, kým je. Přijela ho navštívit do jiného města, když byl mladý dospělý, a tam potkala skupinu jeho nejlepších LGBTQ přátel.

V tichém prostoru jeho domova mluvila s mužem, o který měl jejího syna zájem, a navrhla mu, aby vzal jejího syna na večeři. Pak Black se zjevnými emocemi řekl svým tazatelům: „Objala mě kolem ramen a objala mě tak neuvěřitelně pevně, a bylo to poprvé, co mě moje máma držela a milovala mě mě – mě celého.“

Oscarový scenárista filmu *Milk* z roku 2009 pak [vysvětlil](#), že režiséra tohoto dokumentu dojal příběh „konzervativní matky a nepříliš konzervativního syna (kteří) mohli najít tuto vyšší rovinu než politiku – (a mohli) vlastně držít rodinu pohromadě v těchto rozdělených časech.“

Další neuvěřitelnou škodou diskriminace je to, že někdy přiměje LGBTQ osoby zvažovat nebo spáchat sebevraždu. Lance Black přiznává, že uvažoval o tom, že si vezme život, když vyrůstal a cítil se tak sám a odsouzený.

Richard Cleaver cituje „studii z roku 1989 zadanou ministerstvem zdravotnictví a sociálních služeb USA, která ukázala, že k jedné třetině sebevražd mladých lidí dochází mezi mladými lesbami, gayi nebo bisexuály“.

Tato statistika dnes tragicky zahrnuje také transgender mládež a dokonce i děti.

Black uzavírá: „Jen si myslím, že stojí za to položit si otázku, jestli okrádáte děti o jejich srdce a o jejich schopnost milovat a pokud vyhrožujete, že přijdou o rodinu, divíte se, že se tyto divné děti zabíjejí samy... čtyřikrát častěji než jejich vlastní sourozenci?“

*Konečně, někteří křesťané jsou nečestní ohledně toho, jak by Ježíš reagoval na LGBTQ komunitu. Gene Robinson, biskup Episkopální církve z New Hampshire a gay křesťan, přemýšlí, jaká by byla Ježíšova odpověď ve své knize *Bůh věří v lásku*.*

Napsal:

Ježíš byl důsledně na straně těch, kteří byli společnostmi vyvrženi a nesli nespravedlivé břemeno opovržení, diskriminace a předsudků. Je pravděpodobné, že by se díval na současné lesby, gaye, bisexuály a transsexuály a choval by k nim a jejich těžké situaci skutečné sympatie. Chápal by důsledky systému, který je nastaven tak, aby zvýhodňoval heterosexuální většinu před homosexuální menšinou.

Je těžké si představit, že by se Ježíš připojil k plošné diskriminaci LGBT lidí. Není logické, že by soucítil s mladými dospívajícími homosexuály, kteří si raději berou život, než aby žili se stigmatem spojeným se svou sexuální orientací? Nenašli bychom ho, jak k nim promlouvá slovem podpory, povzbuzení a naděje? Neusiloval by o změnu v srdcích těch, kteří je považují za vydědence?

„Křesťané přesně vědí, jak by Ježíš odpověděl, ale nemají dost odvahy, aby šli v jeho stopách.“

Zdá se mi nepředstavitelné, že by křesťané skutečně věřili, že by Ježíš odmítl své gaye, lesby, bisexuály, transgender nebo zpochybňující bratry a sestry, kdyby byl dnes tady v těle. Evangelia jasně ukazují, že Ježíš byl inkluzivní ve své lásce k druhým, včetně – a možná především – k těm, které společnost a náboženští konzervativci jeho doby odmítali. Nejkritičtěji se stavěl k farizeům, kteří cítili, že být svatí znamená oddělit se od všech a od všeho, o čem věřili, že je nesvaté.

Problém je možná v tom, že křesťané přesně vědí, jak by Ježíš reagoval, ale nemají dost odvahy, aby šli v jeho stopách.

Tyler Clementi

Tyler Clementi byl 18letý prvák na *Rutgers University* v roce 2010, sympatický mladý muž, který byl tichý a talentovaný studentský houslista. Jednoho večera požádal svého spolubydlícího, aby nechodil do jejich pokoje na koleji, protože má rande.

Jeho spolubydlící, aniž by o tom Tyler věděl, namířil počítačovou webovou kameru na postel a zaznamenal intimní sexuální chování mezi Tylerem a jeho přítelem. Brzy to bylo sdíleno po celé koleji a v rámci větší univerzitní komunity.

Clementi se cítil ponížený a zděšený a rychle se stal terčem nevlídných slov, posměšků, nadávek, kybernetického obtěžování a nenávistných výrazů. Tyler neunesl tlak nevlídnosti a o několik dní později skočil z mostu George Washingtona do řeky Hudson a spáchal tak sebevraždu.

Tyler Clementi

Dnes existuje *Nadace Tylera Clementiho* v Rutgers a na dalších školách. Nadace [sponzorovala dopisy](#) konvenci jižních baptistů od LGBTQ osob a jejich obhájců.

Jeden z nejsilnějších dopisů je od Johna Pavlovitze – křesťanského kazatele, autora, heterosexuála a zastánce LGBTQ. Jeho dopis baptistům by měl být zaslán křesťanům všech denominací a národů.

Napsal:

V posledních dvou desetiletích jsem byl pastorem studentů. Největší radostí mého života bylo, že jsem mohl vstoupit do zákopů života mladých lidí: mít přístup k jejich příběhům a sdílet blízkost jejich bolesti. Seděl jsem s tisíci LGBTQ mladými lidmi a naslouchal jim, a měl jsem tak možnost vidět v první řadě násilí, které církev produkuje, a deprese, sebepoškozování a izolaci, které plodí.

To je věc, která mě mrzí možná víc než cokoli jiného, s čím se při této práci setkávám: že křesťané vynakládají obrovské prostředky a energii na neustálé vedení boje, který nepřináší žádné spásné ovoce, který ve skutečnosti prohlubuje marginalizaci lidí a vytváří zbytečnou bolest – válku, o kterou nás Ježíš vůbec nežádá. Každý den oplakávám způsob, jakým křesťanství vystavuje LGBTQ lidi zbytečnému utrpení, bezcitnost srdcí tolika lidí, kteří se hlásí k Ježíši, a výmluvy, kterými omlouváme všechno možné, jen ne to, k čemu nás Ježíš skutečně vyzval: milovat způsobem, který ho napodobuje.

Na závěr vás požádám, abyste pochopili můj motiv k tomuto článku. Nejedná se o diskusi o vědeckých, sociologických, psychologických nebo teologických argumentech, pro a proti, souvisejících s tím, jak je sexualita prožívána a vyjadřována lidmi v komunitě LGBTQ.

Místo toho žádám své spolukřesťany, aby se k těmto osobám začali chovat laskavě a s láskou naslouchající.

Udělejme to, co udělala matka Lance Blacka – budme ochotni vstoupit do prostoru, kde vyslechneme příběhy těch, s nimiž možná nesouhlasíme. Tyto bližní musíme milovat tak, jako milujeme sami sebe. Budme připraveni je pevně obejmout, protože jako Kristovi následovníci bychom byli nepoctiví,

kdybychom dělali něco jiného.

ROBERT P. SELLERS

[Baptist News Global](#)

Robert Sellers

Robert Sellers

Rob Sellers je emeritním profesorem teologie a misie na Logsdonském semináři Hardin-Simmons University v Abilene v Texasu. Je bývalým předsedou představenstva Parlamentu světových náboženství v Chicagu. On a jeho manželka Janie sloužili čtvrt století jako misionářští učitelé v Indonésii. Mají dvě děti a pět vnoučat.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)